

Lukács Sándort már gimnazistaként lenyűgözték Krúdy varázslatos sorai

Gyönyörű, igazi férfiszerepben

Szép esztendők állnak Lukács Sándor, népszerű színművészünk mögött. Sorra játszhatta el a jobbnál jobb színházi szerepeket. Most újabb nagy feladat előtt áll, Krúdy Gyula A vörös postakocsi című varázslatos színművének egyik főszerepét kapta meg, Alvinczi Eduárd földbirtokost, Esztella felnevelőjét játssza el. A különös sorsú, korosodó úr szerepét a népszerű színművész élete nagy ajándékának tartja. Az előadás bemutatója január 17-én lesz.

– Milyen emlékei vannak a korábbi legendás előadásról?

– Nagyon szép emlékeket őrzök róla, hiszen főiskolásként hetvenötöt játszottam is benne. Az első szerepeim közé tartozott. Az egyik gavallér voltam, aki Halász Judit lába előtt hanyatt fekve mondta el szerelmes mondatait. Óriási siker volt a darab. Ha akkor valaki azt mondja nekem, hogy jó harminc év múlva Darvas Iván szerepét fogom eljátszani, biztos megmosolyogtam volna. Aztán mégis ez történt. Mellesleg Darvas akkor fiatalabb volt, mint most én. Felejthetetlen élmény volt az akkori nagyokkal, Bilicsivel, Bulla Elmával, Darvas Ivánnal és a többiekkel együtt játszani.

– Mikor került kapcsolatba Krúdy Gyula műveivel?

– Még gimnazistakoromban. Tanárunk, dr. Hajdók János megszerettette velünk, még az érettségi tételek közé is bevette, pedig Krúdy akkor nem tartozott a gimnáziumi tananyag fő vonalába. Már akkor olvastam A vörös postakocsit. Lenyűgözött Alvinczi és Rezeda Kázmér párhuzama. Krúdy két énjé, a fiatal hírlapíró és az öregedő, bölcs férfi.

– Sok szerepet játszott már el eddig, ez hova illeszkedik a rangsorban?

– Fantasztikus szerep. Egy nagy önvallomás. Alvinczi eredeti figura, nagy tekintélyű ember, ugyanakkor egy pozór is, szeret uralkodni a családján, a környezetén. Egyedi életfel-fogásban élte le életét, és annak elle-

Lukács Sándor hűséges típus, pályakezdése óta ugyanabban a színházban játszik

FOTÓ: SZALMAS PÉTER

nére, hogy nagy világotató, kedvelt társasági ember volt, magányosan töltötte a napjait. Felnevelt magának egy tüneményes kislányt, akit elrabol az ifjú Rezeda Kázmér, és ebbe belerokkan. Megaláztatott, a bordélyházat is megjárva kapja vissza az imádott lányt. „Reggelente vizes a szemem, mint a háztető. Már nem sokáig élek” – mondja Alvinczi. Egy kis irónia is megjelenik nála, megmosolyogja addigi életét, azt is, amikor öregén szerelmi vallomást tesz Esztellának. Mindent összevetve gyönyörű, igazi férfiszerep.

– Hogyan folynak a próbák?

– Harmadszor rendez Tordy Géza.

Rendkívül jó a hangulat, sok jót mond. Jó értelemben véve szigorú, visszafogottságra, iróniára serkent és arra, hogy takarékosan kell bánni a gesztusaimmal. Vagyis jól terelget a premier felé.

– Kortalan darab ez a csodálatos nyelvezetű, cselekményű Krúdy-mű?

– Abszolút kortalan. Ez egy minden időben élő szerelmi háromszög történet, tele mélységekkel és finomságokkal.

– Hűséges színész, a főiskola elvégzése óta a Vígszínház tagja. A színház is hálás. A mostani bemutató mellett sok remek szerepet kapott.

– Igen. Jelenleg is játszom két olyan

nagy sikerű darabban, a Sylviában és a Furcsa párban, amelyek már túl vannak a századik előadáson, és remek szerepet kaptam az Alhangyában. Csupa tehetséges fiatalal játszom együtt.

– Tavaly új házba költözött családjával.

– Régi vágyam teljesült ezzel a főváros környéki szép házzal. Itt minden úgy készült, ahogy mi elképzeltük.

– Örök nagy szerelme a tenisz. Mostanában is játszik?

– Igen, amennyit csak tudok. Leggyakoribb partnerem Szacsavay Laci. Kocsi Tibor